

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Hogy mielőbb kihullják a túske Pados elvtárs szívéből...

EGY EMBER MEGSÉRTŐDÖTT. Szívébe túske került, s ez a túske nem kifelé, inkább mindig beljebb és beljebb tört. Milyen érzékeny az emberi lélek! Nem könnyű dolog a túske kihúzni az emberek szívéből; okosan, módjával kell ezt a műveletet végezni. Hogyan nem szabad emberekkel, emberek sorsával bánni, s hogyan lehet, hogyan kell a megbántott, oktalannul sértett harcosokat visszavezetni a helyes útra, ezt példázza Pados György esete. Azé a Pados György, aki 1952-ben hitelt, bizalommal lépett 11 holdjával a somodorpusztai szövetkezeti tagok közösségébe, aki talán mindenkinél többet tett a pusztaiak közül a szövetkezet megszilárdításáért. A földbe adta szívet, a régi nagybirtokon szerzett tudását, tapasztalatát; azt akarta, hogy minél többet csikarjanak ki az egykori uradalmi földekből. A tagság bizalmából hamarosan növénytermelési brigádfőnök lett, s mindig oda állt, ahol szorult a munka, ha sürgött az aratás, a kaszálás, elsőnek fogott kaszákat, s az éle állva azt mondta: utánam! Nem akadt kanász a disznók mellé? Azt is magára vállalta. Fiatalok az anyagok? Éjszakáit az ólban töltötte Pados György, alig jutott egy-két óra alvásra, pihenésre. Hajnalokasadás előtt azonban már ismét talpon volt. Járt a brigádatok házáit, hívta őket a napi munkára.

52 augusztusában iskolára viszik az elnököket. A tagságnak fő a feje: ki irányítsa egy esztendőig a gazdaságot? A választás egyhangúlag a legjobb gazdára, az okos, mindent komolyan mérlegelő, nagytekintélyű Padosra esik. S ő szívesen vállalja ezt is. Egy nagyüzemi gazdaság vezetése komoly embert követel. Pados György megfelel ennek a követelménynek. Szigorúan számunkéri a kiadott feladatok elvégzését, s egy szalmazálat se enged a közős vagyontól. Ami ezután elmulajdo-

nítani. Egy-két emberrel emiatt meg is gyűlik a baja.

Egy év után visszatér az iskoláról az elnök, minden a legnagyobb rendben halad. Mostantól kezdve egyideig egyszerű tagként dolgozik Pados György, majd ismét megválasztják brigádfőnöknek. 1952-ben a pártba is felveszik. 1954 őszén azonban súlyos sérelem éri. Egy Oroszi nevű pártinstruktor — aki már rég nincs a pártapparátusban, a pártban — rágalmozó, valótlán adatokat közöl a sajtónak a szorgos, dolgos brigádfőnökről. A szerkesztőség pedig hitelt adva a pártinstruktor szavainak, a lap 1954. október 3-i számában leközölte a Pados Györgyről szóló írást, amely arról szól, hogy leváltották a durva brigádfőnököt a somodori Alkotmányban. (Holott ilyen terve sosem volt a vezetőségnek.)

A NEHEZSÉGEK TÜZÉBEN edződő Pados György meghökekenve olvasta a róla szóló rágalmozókat. Leváltották őt? Mikor? Kik? Kereste igazságát. A tsz párt-szervezete — amelynek ő is vezetőségi tagja volt — egy lépést sem tett érdekében. Ekkor valóban lemondott a brigádfőnöki funkcióról. Később pedig elkeseredésében olyat tett, ami kommuniztára nézve a leg-súlyosabb — visszaadta pártkönyvét. Azóta sokszor megbánta cselekedetét. Ette, rága önmagát: mi az ő büne, miért nem támogatják harcos-társai, a tsz kommuniztát, a felsőbb párt-szerveket? Dolgozott, de keserű volt neki a munka, akárcsak az étel-ital. Sehogy sem bírta magát nyugtatni. De azért megmutatta, tud ő dolgozni, s a múlt évben 425 munkaegységet teljesített. A közösségekben azonban nem nagyon hallatta hangját. Ha bizalma fogytán is volt, mégis hitte, hogy a párt igazságot tesz neki...

S egyszer csak panaszra vizsgálata-ra kijöttek a járási pártbiztoságtól. Ami ezután történt, utjajogó

szívével, szinte gyermeki örömmel hallotta a JB fegyelmi bizottságának ülésén: a párt megbocsátva neki elhamarkodott lépését, visszaadja a legbecesebbet: pirosfedelű pártkönyvét. Pados elvtárs úgy érezte ekkor: mérhatalonul nagy kő esett le szívéből.

Nagy öröm újra a kommunizták nagy családjába visszatérni. S a párttagok, tsz-tagok véleménye? Dömös János elvtárs azt mondja róla: Pados elvtárs gazdaságvezetése száz százalékos volt. Szíve, lelke a föld-ekhez köti. Nagyon jól dolgozik. De egy hibája van: hamar lángrobban, kissé ideges.

Vászyai János régi párttag: Pados elvtárs kemény ember; meg lehetett nézni azt a földet, amelyet az ő brigádja művelt. 20 mázsás őszirap-termetést takarított be róla. Nem engedett lopni.

Papp Zoltán párttitkár: Pados elvtárs jó munkás, bárhová állítják, mindenütt megállja a helyét. Nem volt rossz párttag: elkeseredésében, de fájó szívével adta vissza pártkönyvét. Azóta már bizonyára szívesebben megbánta ezt. Köztünk a helye.

Berkes József munkacsapatvezető, pártönkivüli: Pados elvtárs komoly ember és határozott, bátran szót emelt a közeért; mi, új tagok szeretjük és tiszteljük is ezért.

Igy nyilatkozik róla Varga József és még több tsz-tag. Bogdán Imre tsz-elnök fájjalja, hogy meg tudott válni pártkönyvtől Pados elvtárs, de egyébként szorgos, becsületes munkásembernek tartja.

ÍME, EZEK A VELEMÉNYEK róla. A magunk részéről amennyit teszünk hozzá: mi is hozzájárulunk, hogy mielőbb kihullják a túske a megbántott Pados György szívéből. S hiszünk, hogy a kommunizták közösségében még szerényebb, még áldozatkészebb harcosok válnak.

VARGA JÓZSEF

47 új lakásért harcol a Városi Tanács a vállalatokkal

A Városi Tanács nagygyűlésében igen forró hangulatú gyűlés zajlik. A Városi Pártbizottság javaslatára életrehívott ellenőrző bizottság nevében Somogyvári elvtárs az első felderítő útról számol be. A kormányhatározat értelmében körülfertázták a várost, s máris kiderült: 2322 négyzetméternyi, lakásra kiválóan alkalmas területet használnak fel parzáló bőkezűséggel Kaposvártól egyes vállalatok. Ez

47 családnak elegendő,

mint egyszobás lakás. A Városi Tanács — bár feladatát a rendelet értelmében mindenképpen végrehajtja — az érintett vállalatoknak is szót adott ezen az értekezleten.

A Somogy megyei Állami Gazdaságok küldötte az első felszólaló. Nem tanúsít az ügyben nagy megértést. Ők a régi »Szarvas« szállodában székelnék. Minden talpalatnyi helyre szükségük van. Az ellenőrző bizottságnak — szerintük — méltányolnia kell többek között az is, hogy ide hívják be a megyeszerte szétszórt üzemegységeik vezetőit értekezletekre.

Az OTP küldötte a második felszólaló. Ő is kijelenti, hogy az elvenni szándékolt rész »ügyfélforgalmass«, nekik az ügyben szükségük van.

A helytelen irányban megindult értekezletet Kosaras elvtárs, a Városi Tanács VB-tagja igyekszik jobb mederbe terelni. Igaz, a vállalatok fejlődnek. Igaz, a vállalatok munkahelyei egyre rendesebbek. De hát mi lesz dolgozóikkal, ha a szép munkahelyről pincelakásokba kell hazatérniük? A vállalatoknak nem szabad mereven ragaszkodniuk fölös területeikhez.

A következő felszólaló, a Terményforgalmi küldötte 81 négyzetméter területet mégis meg akar tartani. Az is »ügyfélforgalomra« szükséges — fejtegeti. A Középsomogyi Állami Erdőgazdaság részéről Simándi elvtárs a Városi Tanácsnak ezt az akcióját jónak tartja. De hozzáteszi: a fölösleges lakástér meghatározásánál a bizottság nem vette tekintetbe, hogy náluk nagy ablakok és nagy ajtók vannak. És azoknak nagyobb a »nyitási tere«! Még főhatóságukat is megkérdézik ebben az ügyben.

Egy kis megértés — még több lakás

Hortobágyi István elvtárs, a Városi Pártbizottság első titkára szól a hivatalok fölös terjeszkedését rendező minisztertanácsi határozat jelentőségéről.

— Ez a rendelet — mondja többek között — nemcsak a hivataloknak elvett fővárosi magánlakásokat szabadítja fel, hanem Kaposvár nehézhelyzetén is könnyít! Jól emlékszünk, hogy tavaly például 2600 lakásigénylést adtak be a Városi Tanácshoz. Sokan be se nyitottak a tanácshoz, panaszukat elő sem adták

— gondolván: »ügyis hiába!« A Városi Tanács 470 igénylő nehéz helyzetben tudott csak segíteni. Tudjuk: a dolgozók az üzemekben, műhelyekben, hivatalokban 8 órát töltenek. Am életük másik 16 órája mégis mindennap otthon, a család környezetében telik. Márpedig egészségtelen, vagy pincelakásokban sem gyermeket nevelni, sem továbbtanulni, sem a másnapi munkára felkészülni nem lehet. Az Erdőgazdaság kaposvári központjának sok-sok szobáját valóban visszaadhatnák eredeti rendeltetésének: szép családi otthonra találhatnának abban a hatalmas épülettömbben a rászorulóak. Az Erdőgazdaság valódi munkaterülete a természet, az erdő, a ligetek: no de hiszen sok vidéki kastély van megveszte az erdő övezte szép tájakon — valamelyikben pompás központot állíthatnának fel! A Sertésenyésztő Vállalatot sem köti Kaposvárhoz semmi: üzemei kint vannak a megyében. Ha ez a vállalat is igazi munkaterületére helyezi központját, azzal nemcsak a felesleges adminisztrációt csökkentik, hanem nyernének rajta a kaposvári lakásínség sújtottjai. A felszabadult központot újra visszaadhatnák eredeti célja, emberi otthonok biztosítására.

A Somogy megyei KISZÖV képviselőjében Lantos Lajos mégsem tanúsít sok megértést a dolgozók életét megkönnyítő minisztertanácsi határozat végrehajtása iránt. Hivataluk fölös területének felmérését sokallja. A Szövetkezeti Biztosítótól Békefi elvtárs, az SZTK-hoz hasonló külön váróhelyiség fenntartását kívánja maguknak. Az Autóközlekedési Vállalat, a Somogy megyei FÜSZÉRT, a Mélyfúró Vállalat saját ügyvitelére négyzetméterről négyzetméterre vitatkozik, s kisebb-nagyobb területet visszavenne a bizottság által lakásra kiszemelt részből.

Minden vállalatvezető törje a fejét — a dolgozók hálásak lesznek

Most már Dudás elvtárs, a Városi Tanács elnökhelyettese emelkedik szólamra. A vállalatvezetőket arra is emlékezteti, hogy csak a múlt tizen 35 régi ház dől össze. Megesett, hogy az otthonalanná vált családok már csak a Béke Szállóban tudtak fedelet adni. Minden vállalatvezető törje a fejét azon, hogyan segítsen a megszorult embereknek.

A lassan felengedő, belátásra kész vállalatvezetőket végül maga Mikecz János elvtárs, tanácselnök győzte meg a minisztertanácsi rendelet sürgős végrehajtásának jelentőségéről: a jobb lakáshoz jutott dolgozó jobban segíthet a vállalatok terveljesítésében is! S ami a legfőbb életfontosságú kérdés a mai lakásínség idején: augusztus 15-re a fölöslegesen lefoglalt lakásokból további, újabb otthonokat adnak vissza eredeti rendeltetésének.

E. J.

Szerkesztőségünk postájából

Egészséges javaslat a homokszentgyörgyiek egészsége érdekében

Somogyi Néplap szerkesztőségünk, Kaposvár. Kedves elvtársak!

A közelmúltban cikk jelent meg a lapban, mely a tanács vezetőit bírálta a községi földek elhanyagolása miatt. A bíráló jogosságát bizonyítja a mellékelt szakvélemény is. A szóbanforgó patakok vize elborította háztáji földünket. A levezető árok eltömődött, így nem folyhat le. Több-ször felkerestük már ez ügyben a tanácsot, de ott legutóbb azt a választ kaptuk, hogy ilyen »jelentéktelen« ügyekkel nem foglalkozhatunk. Hogy ne legyünk igazságtalanok, előzőleg adtak már ígéretet, de az csak pusztá szó maradt. Pedig egy többholdas, nagy fűhozamú rét is terméketlenné válik az elvizesedés következtében.

Kérjük az elvtársakat, segítsenek nekünk a homokszentgyörgyi »dzsungel« megszüntetésében.

Elvtársi üdvözléssel:

ÁBRÓK JÓZSEF tsz.-könyvelő,
NYÁRI GYULA,
BOJTOR FERENC tsz.-tagok.

Egy darab melléklet.

Körzeti orvos, Homokszentgyörgy.

A község háziorvosainak közpepe táján, a 109—113-as számú házak kertje végén egy »dzsungel« van, valóságos pocsolya-telep. Békák, kedves tanuják. Nyirkos, esős időben a szűnyögek millióidjai teremnek. Ezt a máliátelepet okvetlenül is azonnal meg kell szüntetni. Alapos földmunkával az ide összefolyó patakokat rendezni, kiárkolni.

A másik kérdés szintén összefügg a dzsungel-kérdéssel. Éspedig: a felső iskola és a pékműhely mellett folyó két patak rendezése. Az egyik elöntéssel fenyegeti az iskola árnyékszékét, ha a patak megárad. S a mostani esős időben ez nem ritka. Akkor pedig az iskola udvarának szé-

Megjegyzésünk: Kérjük a járási tanácsot, küldje ki egy-két munkatársát, ez egyáltalán nem jelentéktelen ügy megvizsgálására! Várjuk válaszukat.

A melegsívű orvos — fél gyógyulás

A közelmúltban betegségbe estem s nem bírtam dolgozni. Olyan gondos kezelésben részesítettek azonban az SZTK-ban, hogy betegségeimből hamarosan teljesen felépültem. Köszönetet mondok dr. Horváth Kálmán szakorvosnak, aki mindvégig nagy gondnal, szeretettel kezelte, vizsgálta, de türelemmel bánt a többi beteggel is. Horváth doktor mindig együttérző a beteggel, megnyugtatók szavai. Szinte fél gyógyulást jelent ez! Én is gyorsan meggyógyultam, s már újra dolgozhatom. Nincs ennél boldogabb érzés, s ezért csak elismeréssel írhatok Horváth doktortól. Fáradozásaiért ezúton mondok köszönetet.

Özv. Henézi Istvánné

lén lesz egy bűz- és vérhastelep táptalaja a bélmegebetegedéseknek. A másik patak sincs rendszeren kiárkolva. Az utcán folyik, tehát okvetlenül biztosítani kellene, hogy vízenek állandó lefolyása legyen, ne poshadjon, ne legyen emiatt a pékműhely kútja tele baktériumokkal. Ezeket tartottam kötelességemnek felhozni, mert túrheterlen, hogy a községben egy máliá- és vérhastelepszételep legyen. Ha ezeket sürgősen nem rendezik, minden nap várható, hogy járvány tör ki a községben.

Homokszentgyörgy, 1956. június 24.
Dr. Halden Jenő
körzeti orvos,
Bozó Irén
eü. védőnő.

Mikor művelődhetnek a pusztakovácsiak művelődési otthonukban?

Pusztakovácsiban sok művelődni, szórakozni vágyó fiatal él, akik azonban csak az itálboliba látogathatnak el, a művelődési otthonba nem. Vajon miért? Mert életveszélyes még a közelében tartózkodás is. Ledől a bejárat előtti tüzfal, a bejárat ajtó, szarfa, tetőtartó, párkány leszakadt, rom az egész épület.

Kérdezzük a marcali és a somogyvári ktsz-eket: mikor kezdik meg az építkezést? A költségvetést már elkészítettük, részünkről semmi akadály a munka megindulásának, csak a ktsz-ek dolgozóit várjuk. Vagy megvárjuk, amíg teljesen összeomlik az épület?

SISZLER JÁNOS
vb-elnök

Katona fiainkra mindenkor lehet számítani

A néphadsereg helyi parancsnokságához nemrégiben dülöngélt betűkkel címzett levél érkezett: a 67 éves Puspán bácsi sorait tartalmazta: segítségért kért leomlott házának felépítésére. Kérte, hogy fiát, aki a kaposvári alakulatnál dolgozik, engedjék el pár napra, hogy segítsen neki a munkában.

Egyik vasárnap kora reggel négyen hagyták el siető léptekkel a laktanyát, hogy Puspán honvéddel együtt részt vegyenek, segítsenek a ház újjáépítésében. Estére kelve a szorgalmas katonák rendbehozták a leomlott házat. Az öreg Puspán bácsi nem tudott szólni az örömtől, csak megszorította kezüket, s a búcsúzkodásnál is csak annyit mondott: »Köszönöm.« Bizonyára arra is gondolt: a néphadsereg katonái valóban a mi fiaink, akikre mindenkor lehet számítani.

NAPKELETI SÁNDOR örv.

CIKKÜNK NYOMÁN...

Így kell fogadni a bírálatot

Az emberbaráti szeretet, a bürokráciamentes intézkedés szép példáját igazolja az a levél, amelyet a napokban kapott szerkesztőségünk a pécsi postai igazgatóságtól. Alább közöljük a levél teljes szövegét:

»A Somogyi Néplap 1956. június 10-i számában megjelent egy cikk a síófoki járás biztosan tör az éle az adófizetési versenyben címmel. A cikk Sáska elvtárs jóvondobeli-jének Balatonszárszóra való áthelyezése tárgyú részével kapcsolatban értesítem, hogy a kaposvári 1. sz. postahivatal létszámba tartozó Horváth Margit postasegéd-ellenőrnék Balatonszárszóra törtéző áthelyezése iránt egyidejűleg intézkedtem. Pécs, 1956. VI. 26. Somfai János ig. vezető helyettese.»

Nagyra becsüljük a postai igazgatóság gyors, jóindulatú intézkedését, amellyel lapunk bírálatára választott. Követendő példa mindenki számára.

Tízezer ember a kaposvári szövetkezeti napon

Már a kora reggeli órákban a szövetkezeti dolgozók ezrei érkeztek Kaposvárra a megye községeiből, hogy részt vegyenek a szövetkezeti ünnepségeken. A Virágos-pályán délelőtt 9 órakor nagygyűlést tartottak a megye földművelésszövetkezeteit, kisipari termelőszövetkezeteit képviselő dolgozók. Temesi József elvtárs, a MESZÖV elnökhelyettese beszédében a szövetkezetek öt év alatt elért fejlődését ismertette. Somogyban 1950-ben mintegy 60 000

földművelésszövetkezeti tag volt. Jelenleg a tagok száma megközelíti a 100 000-et. A földművelésszövetkezeti tagok közül eddig 15 000-en választották a közös gazdálkodást útját, léptek a termelőszövetkezetekbe — mondotta többek között.

A szövetkezeti nap alkalmával a megye legjobb művészeti csoportjai tartottak bemutatót szabadterei kultúrelőadásokon és több ezren vettek részt a sportünnepélyen.

„Hej, tán csont sincs a kislányok derekában?!”

Avagy: hogy értelmezi a munkaegységet a kaposvári Szabadságzászló Tsz?

Régi kép, igaz kép... Süldőlánok végláthatatlan sora hajladozik a repasorok között, örülnék, hogy az uraságotól egyáltalán munkát kaptak. Répát egyelnek, de rettentő buzgalom ösztönzi őket, hogy ki jusson előbbre a sorok közt. Kinek fűrgébb a keze, kinek hajlékonyabb a dereka? Karmolászó új-jacskaikkal, sebes kacurjaikkal ügyküznek folyton-folyvást előbbre, hogy a fájós hátú, megroskadt öreg-geri irykedve nézik, s csendesen szólnak: — Hej, tán csont sincs ezeknek a derekában. Kiszaladnak már a világból...

És mi volt a kézzelfogható hasznuk ebből a szörnyű iparkodásból? Az uraságnak és az ispánjának kisebb gondja is nagyobb annál!

Mai kép. S ez is igaz. Termelőszövetkezetünkben is szorgoskodik a hajlékony derekú fehérnépek kicsinye-nagya. Megéri. A munkaegységjövőről erre is megadja a zen-

tenciát. Ma nem ispán vagy uraság, hanem a munka parancsol. A brigádfőnök, a munkacsapatvezető, a tsz-elnök csak szépen elgajgítja azt, amit az alapszabály, a közös akarat a munkaegységek megszerzésére körtül elír. Illetve a munkaegységkönyv pontosan megszab. De megcsik némi helyen, hogy a munkaegységkönyvet kissé tájkébilien értelmezik. Csak egy példát a sok közül.

A kaposvári Szabadságzászló Tsz vezetősége is tudta, hogy — többek között — a cukorrépaegyelés normája 120 ői. Ezt persze, játszva túteljesítik a lányok, fiúk asszonyok, férfiak. A munkaegységkönyv itt igazán nem ír elő elvégezhetően teljesítményt sem a süldőlánnyak, sem a süttölegényeké, sem az asszonyké számára! Ennek ellenére a vezetőség az egyelőre nem tudta bele a sor-közi kapálást. Azt még külön munkaegységjövőről méltányolta.

Mi ez, ha nem munkaegységihitást?